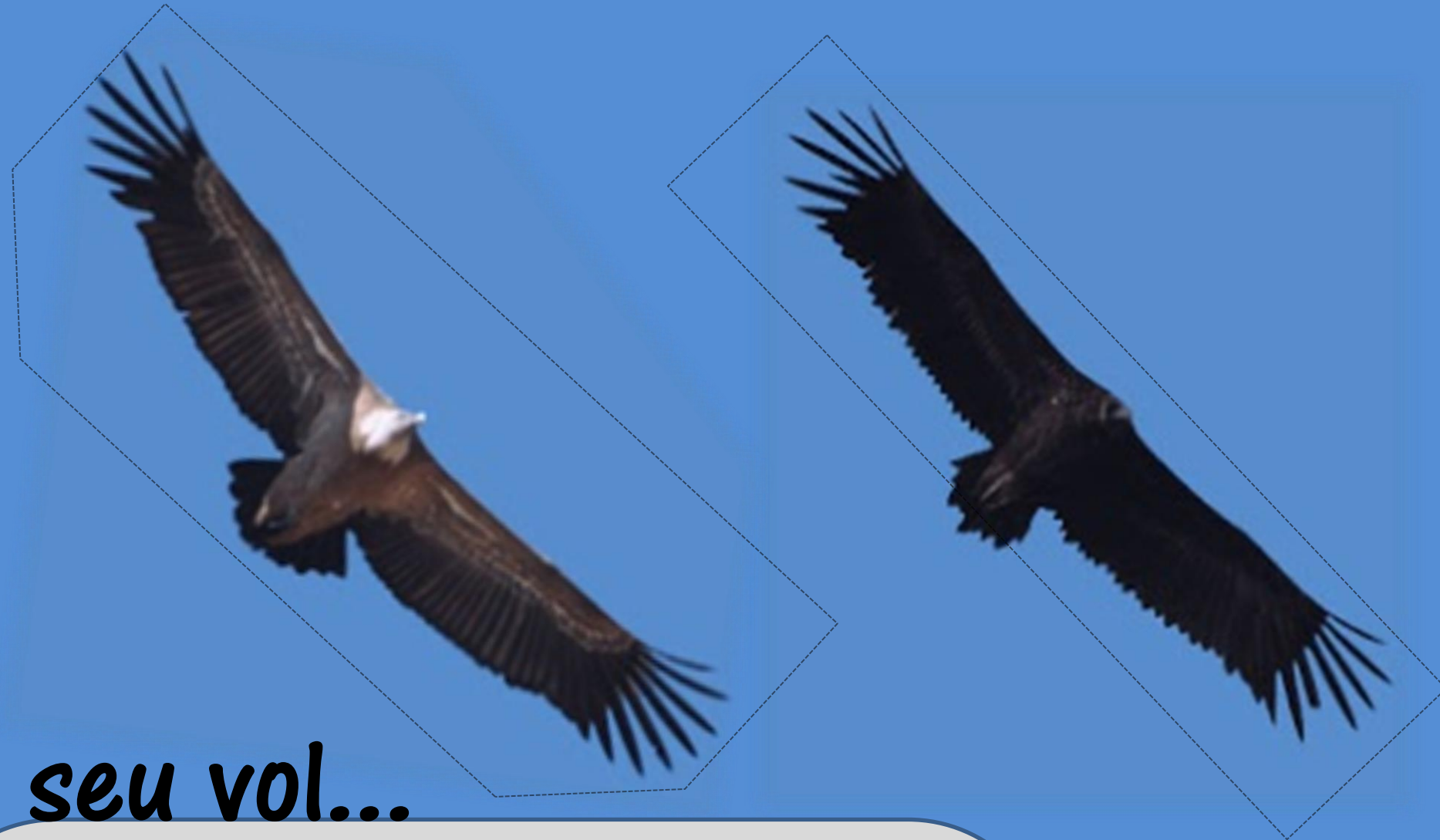

Un Gegant del Cel en Perill d'Extinció

Qui és?

Nom: Voltor negre
Nom científic: *Aegypius monachus*
Taxonomia:
- **Classe:** Au
- **Ordre:** Falconiformes
- **Família:** Accipitridae
Reproducció: Ovípara
Nombre d'ous: 1
Incubació: 50-62 dies
Longevitat: fins 35 anys
Pes mig: 7'5-12'5 kg
Alçada: 102-110cm
Envergadura: 265-295 cm

El seu vol...

En vol el voltor negre presenta una silueta compacta amb les ales molt **rectangulars** i **cua curta**. Vist per la part inferior, destaca per la foscor de les plomes de vol i respecte a les plomes del cos. Tot i que, en vol per la part superior, destaquen tons més foscos en plomes de vol i cua que en les cobertores alars i del cos.

Sabies que...

La seva silueta fosca, la presència de plomissol negre al cap i les característiques plomes del coll, li van conferir el seu nom científic de voltor monjo (en llatí monachus)

Els suc's gàstrics d'un voltor són molt més potents que els àcids de les bateries dels cotxes, per això pot digerir tot tipus de carn en descomposició encara que aquesta fos d'un animal malalt.

El Voltor Negre és una au molt pesada, sembla mentida que pugui alçar el vol, per aquest motiu utilitza les corrents tèrmiques per elevar-se en el cel i mantenir els llargs planejos que necessiten per a patricular grans extensions en busca de carronya

A diferència del voltor comú el voltor Negre nia als arbres, escollint-ne un que estigui situat en una pendent amb inclinació suficient per a poder alçar el vol de manera senzilla.

El niu està situat principalment a dalt de tot de la copa d'un alzina (*Quercus ilex*) o un pi (*Pinus*)

Les seves amenaces...

- **L'ús descontrolat de verins**, ja que com a últim nínxol de la cadena tròfica, s'intoxica mitjançant la ingesta d'animals morts amb verí o pel verí degut a l'acció antropogènica.
- **La invasió del seu hàbitat** per part de les infraestructures i la desforestació ha fet que aquest ocell tingui problemes per niar, ja que no tolera la presència d'humans, i abandona el niu.
- **Els canvis de la gestió ramadera** han provocat que els ramaders ja no puguin deixar el bestiar mort en plena muntanya a mans de la natura creant una limitació d'aliment.

Un paper importantíssim a l'ecosistema...

- S'encarrega, juntament amb els altres carronyaires, de la **neteja d'animals morts** deixant-ne només les parts inorgàniques, però específicament, neteja les parts orgàniques que els altres tipus de voltors no aprofiten.
- És part de la **selecció natural** d'un ecosistema, alimentant-se d'animals malalts fa que només els forts i sans puguin reproduir-se augmentant la qualitat de la espècie.
- **Elimina** animals morts amb **malalties** perjudicials per a l'espècie en qüestió, fent que aquestes malalties no es converteixin en epidèmies. Per tant, afavoreix el controls de poblacions.

EL VOLTOR NEGRE

(*Aegypius monachus*)

S'alimenta de carronyes de totes les mides però sembla seleccionar-hi els teixits durs de les parts externes del cadàver com pell i tendons, la qual cosa s'ha relacionat amb la morfologia del seu cap. Rarament captura preses vives llevat que es tracti d'animals debilitats o malalts.

Què menja?

Al estar sempre rodejat de carronya l'olfacte del voltor negre està atrofiat, però el sentit de la vista està molt desenvolupat. Poden veure un animal mort o inclús entre ells, a distàncies de diversos quilòmetres.

Sabies que...

On trobem el Voltor Negre?

A **nivell mundial**, l'espècie es distribueix, com a reproductora, per la zona sud del Paleàrtic, des de la Península fins a les zones de Mongòlia i el sud de Sibèria, creant una franja discontinua per Turquia, les serralades caucàsiques i contraforts de l'Himàlaia
A nivell de **Península Ibèrica** es troben en les Comunitats Autònomes d'Andalusia Castella La Mancha, Castella i Lleó, Catalunya, Extremadura, Illes Balears i Madrid.

L' *Aegypius monachus* és l'au amb major envergadura present a la península Ibèrica.

Posseeix un plomatge marró fosc, més clar en exemplars adults que en exemplars joves, en aquests destaca un color marró més intens i brillant, casi negre. En el cap té, únicament, una coberta de plomall marró pàl·lid casi gris, en joves casi negre, i parts nues amb tints rosats. No hi ha dimorfisme sexual.

